

talt under 1. og 2., må det anses for nødvendigt, at varslingen sker pr. telefon direkte til lederen af en stedlig sikkerhedsorganisation, idet det derefter må påhvile denne at træffe de foranstaltninger, som han skønner påkrævet, såsom tilkaldelse af mandskab til digerne og beordring af evakuering af truede områder. Som led i en sådan sikkerhedsstjeneste må radioen betragtes som uegnet bl. a. af den grund, at der ikke sendes i en fjerdedel af døgnets timer.

4. Tilvejebringelse af en offentlig vandstandsmeldetjeneste for hele landet.

Gældende for hele landet kunne der derimod oprettes en offentlig vandstandsmeldetjeneste, således at der gennem radioen, eventuelt i forbindelse med instituttets vejrmeldinger, gives oplysninger om den øjeblikkelige vandstand fra f. eks. ca. 20 passende, udvalgte steder langs kysterne samt oplysning om, hvorvidt vandstanden kan forventes at ville stige eller falde. Sådanne meldinger skulle kun betragtes som vejledende for personer, der på en eller anden måde berøres af høje vandstande, og give dem et sikrere grundlag for et skøn over, hvorvidt det vil være påkrævet eller hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger til at afbøde de forskelligartede skadelige virkninger af høj vandstand.

En tjeneste af denne art vil forudsætte:

opsætning af vandstandsbrætter ved ca. 20 observationsstationer,
vederlag til ca. 20 observatorer for timevise aflæsninger af vandstanden under stormperioder,

telegram- og telefongebyrer for indsendelse af vandstands aflæsningerne mindst hver anden time i stormperioder,

etablering af en fjernskriverforbindelse fra hovedtelegrafstationen til instituttet i Charlottenlund samt en ekstra telefonledning,

antagelse af en videnskabelig assistent til supplering af det forhåndenværende personel.

De hermed forbundne anlægsudgifter er anslået til et beløb af 15 000 kr., mens de årlige driftsudgifter vil medføre udgifter til et beløb af 60 000—80 000 kr.

Om den praktiske nytte af en meldetjeneste som skitseret ovenfor er så stor, at den kan retfærdiggøre de med tjenesten forbundne udgifter, er instituttet ikke i stand til at afgøre; man skal indskrænke sig til at pege på:

at stormflodsvarslingen for Sydlolland foreløbig tænkes baseret udelukkende på de vejrmeldinger, der allerede indgår til instituttet, men at det muligvis vil vise sig påkrævet, at disse suppleres med vandstandsmeldinger pr. telegraf eller telefon fra 2 à 3 af de ovenfor skitserede stationer,

at etableringen af en stormflodsvarslingstjeneste for marskegnene ligeledes vil nødvendiggøre telegrafiske eller telefoniske vandstandsmeldinger fra yderligere et par af de ovenfor skitserede ca. 20 stationer samt supplering af personalet med den under 4. nævnte videnskabelige assistent, og

at instituttets eventuelle medvirken ved en varslingstjeneste for Randers vil forudsætte telegrafiske meldinger fra endnu ca. 4 af de nævnte stationer.

Sammenfattende kan det derfor siges, at oprettelsen af en varslingstjeneste for de under 1., 2. og 3. nævnte områder vil medføre sådanne udvidelser af instituttets tjeneste, at meromkostningerne ved yderligere at oprette en vandstandsmeldetjeneste, som skitseret under 4., derved vil blive væsentligt formindsket.

Endelig skal man pege på, at de under 4. skitserede telegrafiske vandstandsmeldinger fra ca. 20 stationer vil være af meget stor værdi som studiemateriale med henblik på en uddybning af vort nuværende kendskab til sammenhængen mellem storm og stormfloder; sådant materiale kan dog fremskaffes billigere, idet observationer, der kun skal benyttes til studiebrug, ikke nødvendigvis behøver at blive indsendt telegrafisk.